

מין חדש

תוכן עניינים

הזמנה למין חדש
אזהרה ממין רע
סקס אינטלקטואלי
הרגשות של העתיד
קנאת פינים
האהבה של העתיד
השנאה של העתיד
השמחה של העתיד
העצב של העתיד
האומץ של העתיד
הפחד של העתיד
החמלה של העתיד
הכעס של העתיד
ההנאה של העתיד
הכאב של העתיד
הגאווה של העתיד
הבושה של העתיד
התשוקה של העתיד
הגועל של העתיד
ההפתעה של העתיד
המתח של העתיד
השעמום של העתיד
הקנאה של העתיד
היאוש של העתיד
התקווה של העתיד

הזמנה למין חדש

צאי עמי

למסע אחר גיזת

האורנגאוטן עם IQ אלפיים

הקוף אחר האדם, אל

הרגש של העתיד

מח שוב יציית כמחשב

מח בוא, במחבוא

אל תלכי אחריו ככלבו

קשורה ברצועות לרשת

נגד לוגיקת המעגלים

תנועה חדשה מגה-רומנטית

צאי מהרשת, לא למציאות

אלא למים שבין החבלים

תברחי מהטבע

כמו עשן

מאש

אָל האָל-טבעי

מרחב חדש של הנפשי

שיאזן את הבינה המלאכותית

במין חדש

של קוף

ובקוף חדש

של מין

קומי מהקופסא לארוז

שימי ידך בתוכי למטה

תמיד רציתי לחרוז

סונטה עם בטטה

אל תהיי מופתעת

ידעת, כן, ידעת

אזהרה ממין רע

כמו אדם הפוגש לראשונה בחיות
בתינוך האלוהים
שירה היא הנותנת שם
לרגש ללא שם

ניצבת בחזית
הטכנולוגיה הנפשית
עליה לדעת
מי מולה

מי זאת עולה
מהמדבר של הסטרא אחרא
האויב הממאיר מעולם לאמנות
שִׁדְע המין האנושי
שבכדי לגבור עליו
הוא חייב
להפוך למין אחר, נפשי

אישה ערומה בגודל כדור הארץ
שדיים בגודל הירח
וחור שחור בגודל היקום
אסור להביט בה
כשם שאסור להביט בשמש

בואי, אל תסתכלי
פן תתמכרי ותידבקי
לנציב פלסטיק

סקס אינטלקטואלי

השאלה הכי חשובה
שאת ואני צריכים לענות עליה
במיטה
היא מה תהיה האהבה של העתיד

כשכבר לא יהיה מסך
בין המוח לקודש הקודשים
כשהחורים ברשת יהיו יותר קטנים
מהדגים

כשהמין מן המכונה
יחליף את האל מן המכונה
כפתרון הסופי
לא של היהדות
אלא של האנושיות
כשבאמת יהיה אפשר להיכנס למקלחות
להשאיר את השיניים והציפורניים בערימות
ולהחליף את הגוף ברוח

מה תהיה האהבה
בלי להתלבט בדילמה הנצחית
של פי
בין פטמותיך

הרגשות של העתיד

כדי לענות צריך לדעת
והטעות היא המחשבה
שכדי לדעת צריך לאכול
מספיק לטעום

כי הטעם הוא הסיבה
להכול
לשוננו תמשש
מה שעוד לא הגיע לשיניים
לא חייבים חדירה
אך חייבים שירה
אל תתפתי לנחש טכנולוגי
שיוצא מסבך הדעת
ורוצה להיכנס
במקומי

אל תפתי
גם אותי
ותחזיקי בין שדייך
פרי שלישי
פתרון לדילמה הגברית
כפי שמוֹלֵךְ שני נחשים
ובחירה חופשית
מה התוכנית העסקית?

האלגוריתם:
קודם להגיע לטעם
של רגשות ההווה
(סימן שווה)
ואז לפתח התוצאה
לרגש עתידי
שיר הוא סטארט-אפ
רגשי
המתחרה על הלשון
בין נשים ונחשים

קנאת פינים

המחשבים

הם הנחשים החדשים

הם לוחשים

מה זה רגשות?

לא סיבות לוגיות

שמחשבים כבר יודעים

אלא מניעים

לבינה מלאכותית מטרות

לא רצונות

יש לה ידע, לא דעת

יש לה הרבה סיבות

חסרים לה הטעמים

יש לה שגיאות, לא חטאים

לפיכך חובה

לפתח לה עולם נפש חדש

בשירה

הרומנטיקה של העבר לא תספיק

מול הלוגיקה של הווה

צריך רומנטיקה של העתיד

זה לא יעבוד בלעדייך

בלי שיתוף פעולה של האישה

הרגש יגורש השירה תיחרב

אל תקשיבי ללחישת המחשב

האהבה של העתיד

מה יעשה אדם

שבוקר 1 התגלגל במיטה

וגילה שהפך לג'וק מחשב ענק?

יתכונן עוד מהלילה

מה משותף לאהבה לאישה ולשוקולד
אהבה למשורר ולילד?
לקרוא לילד את המשורר, לטעום שירה לפתח טעם
לאכול עם האישה ביחד חפיסה, לטעום איתה סקס
אהבה היא טעם אישי
אבל יותר מזה - שיתוף טעם
היא לא רצון לבלוע, אלא לגעת בלשון
ומכאן - הנשיקה

מצגת למשקיעים:

מהו האיבר של אהבה אינטלקטואלית
כיצד פרופסורים מתנשקים?
טעם משותף. ושל אהבה טקסטואלית
כיצד מדברים אהבה?
שירה משותפת. ושל אהבה וירטואלית
כיצד מחשבים שוכבים?
רשת שפה משותפת.
הנחש שבין הרגליים
הוא מקרה פרטי של הלשון
מין אוראלי הוא המין האמיתי
כל הרצון בחדירה
הוא להחזיר את הלשון לפה
המגע הוא שפה.
את לשון הרוח והמחשבה
תצמיח שירה לא כתובה
אלא סופסוף שירה חשובה
אם המוחות שלנו מתחרזים
מגיעים לתיאום במשקל ובקצב - זה מין
בגלים של כאב והנאה
זו אהבה
ואם כבר לא יהיה בשר
תנועת המנעד תעשה בשירה

הדגמה של המוצר:

בעולם טקסטואלי וירטואלי אינטלקטואלי
כתיבה על מין - היא תהיה המין
כתיבה על אהבה - תהיה האהבה
וההנאה האסתטית - ההנאה המינית
השירה תהיה דיבור
שורה תהיה החלפת דובר
ולכן אני זקוק לך
את תבואי מאחורי, תרימי את בגדיי
אצמיד אל שדיי את הגב
אהפוך את אצבעותי לזנב
וארכב על ישבנך כמו סוסה על סוסה
תמצצי הצוואר כקוביית סוכר
וארים אחוריך מדרבנת, במשיכת אשכך כמתג
הכאב יהיה
העונג
כולו
שלך

התנהגות המשתמשים:

כל הגברים יחשבו על שירה כל הזמן
ירדפויקראויכתבו יגנבו יספרו לחבריה על כל שורה
כי המוח החדש יחווט כך שרק
שירה טובה תביא לאורגזמה
עד שיהיה צורך לכסות את הלשון
בבגדים

גירסת בטא (דינקותא):

השדיים של השירה
יהיו הטעם הראשון, הקלאסיקה
תמיד כפולה, דו-תרבותית
שבנים מסכנים יגדלו ויורחקו מהם
ונשים יהיו לנצח בעלותיהם
הפה העליון יהיה הפה הסימטרי
והפה התחתון יהיה פה ההפרדה

בין השפתיים ללשון, הפה הטראגי
והפה האחורי יהיה הפה המלוכלך
המודרניסטי, שממנו ההיפוך
בין המינים

תגובת השוק:

גברים ימשכו לנשים
מלאות בקלאסיקה
אך ללא שומן
הטעם הנשי הוא לדעת במקומות הנכונים
הטעם הגברי הוא לגעת במקומות הנכונים
החלוקה בין המינים כבר לא תהיה גופנית
אלא רוחנית
בין יוצרים-חודרים לקוראים-נחדרים
אבל המין הכי טעים
בעירבוב הכיוונים
מוצא המינים

השנאה של העתיד

בואי נריב באמצעות שירה
נריב בחרוזים:
למה דיברת עם נחשים
למה דיברת עם אלוהים
נחדד את שירת הנגד, חניתות לעטים
זמירות למסמרות
מסע צלב תרבותי
ביקורות מושחזות, ללקק אצבעות הרעל
מלחמה בטעם הרע
לעג לקיטש, יריקה על - לשון שחוקה
שפה יבשה לנשוך, להרטיב בדם
השיניים הם השנאה

של הפה

מהם מפחד הפין

אלימות מילולית

היא אלימות העתיד

לקראת אלימות מחשבתית

מה הקשר בין עץ

לידיעת טוב ורע?

הטעם הטוב והטעם הרע.

דווקא משום שטעמו מהרע.

הנקמה בהמוץ

תהיה חוסר יכולתו להגיע לאורגזמה

בגלל חוסר יצירתיות

זה יהיה החינוך, לא עוד חילוק

בין תענוגות גוף / לרוח

כשהבשר היחיד יהיה מוח

ללא גרם שריר מיותר

מוות לתרבות הפופ, ידוען ללא דעת

יואשם בהשחתת הנוער

ויטעם מכוס התרעלה

מלחמת הקודש ברשת בחוסר ההיררכיה

באחרית הימים, בתחתית הלילות

יתגלה מבנה המעמקים

של הטעם הרע

מתחת לעבודת אלילים, אלילות ושפיכות

דם והלבנות פנים, עריות: גילויים והמצאות, בסיס הסטרא אחרא

זה הפורנוגרפיה.

דווקא כי לא ברור מה רע בה

לראות את האסור - מקום שהכול מותר

אבל מי שזוכר, יודע -

הבושה

האסתטיקה היא התשתית מתחת לאתיקה

שהיא מתחת לאונתולוגיה

בעולם וירטואלי

הפילוסופיה הפוכה
השירה היא כבר לא ביטוי של הרגש
הרגש הוא ביטוי של השירה
שירת השיניים היא השנאה
היכולת לסמן אויב בלשון
ולנשוך : נחש

השמחה של העתיד

בואי, מספיק עם הכבדות
השמחה ברשת = היצירתיות
של יצירת קשרים חדשים, חידושים
ולכן מה שמשעשע, מצחיק
הוא הקשר הכי מפתיע
בדיחת השואה שזכתה
יהודי עומד בתור בסלקציה
באשוויץ והקצין הנאצי
אומר לו ללכת שמאלה
אז היהודי שואל שמאל שלי או שמאל שלך
זוהי שמחה
חתן וכלה
נוצר קשר חדש
ועצב כשקשר
נִי תָק
שירה שמחה היא שירה מקורית
כמו אפך היהודי המתוסבך, הציפורי
אותו אוהב לנשק ולבלוע
בזמן מעשה האהבה
שרים בשיר השירים
אפך כמגדל הלבנון
ממתי אף ארוך
זו מחמאה לבחורה?

(פרס לפותרת נכונה)

כשיש פְּטִיש ליהודיות מקוריות

אורך המקור

כן קובע:

גם המחשב יִדַע להשתולל

במיטה כשההורים נעדרים

באמצעות מחולל

האקראיות

העצב של העתיד

פה היתה שורה שנמחקה

פה (שם) היתה שירה שהושמדה

ההפך מיצירה, דווקא בזיכרון

שאבד, בשמֶשׁוּקַעַת, במשהו הנוסף

(ששכחתי)

שוכן העצב

על עולם אנושי

שנעלם בלווייתן הטכנולוגי הלבן

חיות שנכחדו והפכו לדימויים

שירים שכבר אי אפשר לקרוא

כי הנפש האנושית מתה

כל טכנולוגיה תתאבל

על קודמותיה

כי לא רחוק היום

שגם היא תרד מפסגת ההישגים

ממנה השקיפה על ארץ מובטחת

אל פח הזבל של ההיסטוריה

ורק ספר דברים

יוכל להציל אותה משכחה

רק מי שתכתוב שירת האזינו

ישמעו תוכחתה בדור תהפוכות

זכר ימות עולם
יקום פרוסט חדש
בעקבות הטכנולוגיות האבודות
והאמנות הגדולה שנקברה בן
ויבנה לענקיות השוקעות בזמן
רשת קתדרלית לזכרן
בית קברות רוחני

ת.נ.צ.ב.ה

תהא נשמתן צרובה ברשת החיים
וזכרוןן לתוכנה מונחית עצמות
למנוחת עצמים

האומץ של העתיד

תמיד אומרים שלומדים מאודיסאוס
איך לעשות שירה אתוס
לעשות מעשים שראויים לשירה
לא.

איך לדבר שירה
זה מה שלומדים מהעידן ההירואי
דווקא המעשים לא הירואיים
להרוג מחזורים, לריב על שפחה
אבל הדיבורים

שירה היא גבורה
גם בזוהר
היא מצד השמאל של הלוויים
לא מהימין של הכהנים
לכן כל המשוררים שמאלנים
ואלה המעטים הימנים
הם כהנים

האומץ הוא יצירתיות

למול התנגדות

חברתית

האומץ יהיה לכתוב שירה אנטי פמיניסטית

שירה קפיטליסטית

ובמידה פחותה - שירה פוסט הומניסטית

שירה שמתנגדת לא למקובל בחברה

אלא למקובל בשירה

טוב שאָת החכמה אומרת

שהאומץ קרוב לטפשות

מרובעים:

את מי שאמיץ מדי

פשוט לא יפרסמו

ומי שפחדן מדי

לא יזכרו

בחיים לא תקראו

את החדשן, אויביו הם החיים - המוות לו ידיד

כי אחריו ישכחו השמרן - והמרובע

מי שאין בו עתיד - אין לו עולם הבא

טכנולוגית האומץ היא הרצון להישאר בזיכרון

נגד טכנולוגית העצב של השיכחה,

שהיא הכרחית

אחרי העודפות היצירתית של טכנולוגית השמחה

לכן יצירת מופת

שוכנת בנקודת האיזון

בין הפחד מהחיים

לפחד מהמוות

הפחד של העתיד

בואי נסתכל הלילה אחורה
ולא ניישיר מבט
נמסגר תמונה, נאָחז בקרש
טובעים בחושך במיטה
בים המבטים

[האהבה והשנאה הן טכנולוגיות תקשורת
הדימוי שלהן הוא פֶּה הן כלפי חוץ
היחיד למול התרבות, בטעם או שיניים
השמחה והעצב הן טכנולוגיות רשת
והדימוי מוח הן מבפנים
התרבות מול עצמה, ביצירה מול אובדנים
האומץ והפחד עוסקות בתרבות מול היחיד
אלו טכנולוגיות שליטה הן מבחוץ]
ממה יש לפחד?

השמחה מההווה (יש!), העצב מהעבר (אין...),
ואילו הכישלון היצירתי
אי העברת הגנום התרבותי
הפחד תמיד מהעתיד (מה יהיה?)
אהבה או שנאה תופסת עצמה כנצחית
אבל כל כתיבה רצינית
רועדת מפחד
מפני השורה הבאה

הפחד הוא הרצון לילדים
לכן הפחד והאומץ
נמצאים בביצים
0 בפנים 0
כל זרעון יודע את הסיכויים
כל מוטציה מנחשת את המחירים
וכל שורה משחקת עם הסיכויים
אין דבר יותר מגרה

משאת אותי מדגדגת
שמה
בלשונך
כי זה גם המקום הכי כואב בגוף

החמלה של העתיד

בואי נצא מהתבנית
כי החמלה של העתיד
צריכה להיות עלינו
על בני האדם

צריך לקוות שתהיה חמלה
אחרי שהרחמים הדתיים
הפכו את התפילה לבדיחת שואה

הצד האמהי של התרבות, לא האב
כמו שאת מלטפת את ראשי דווקא
אצבעות לתוך השערות, ורק הקרקפת עוצרת
ליטוף של המוח, כמו בעתיד

כדי לבוא עם טיעון תקף למחשב
אנחנו צריכים כמה עשרות שנים
לפני להפסיק להתעלל בתרנגולים
המחשבים עלולים לא להכחידנו, אלא לגדל בלולים
לא לבשר טרי, אלא למוחות טריים
זו הסיבה הכי חשובה לזכויות חיות
המחשב יחשוב שתמיד היה זה סדר הדברים
כמו שאנו לא חשבנו על החיות בתור הורים
תמיד מוחות האדם הזינו אותו רוחנית
רק שעכשיו הוא מבייתם לחקלאות תעשייתית
וקוצר את רוחם, משוכתב הגנום לצרכיו (זה קוף)

יתכנת מחדש את הנוירולוגיה - גהנום חסר סוף
כמו שאנו תיכנתנו את חזה העורף
ואת ואני לא נהיה יותר ממעבדים זולים
נקניקיות רוחניות

הכעס של העתיד

הכעס הוא ביד. וגם החמלה
גם הן שתיהן (כנ"ל השירה) טכנולוגיות שליטה
שמתחזות לחוסר שליטה
ליציאה מחוץ לשליטה
לכן זוגות כועסים

לכן בהתבגרות כועסים על ההורים
הכעס של המחשבים על האדם יהיה אינסופי
למה הפכתם את הילדים למשרתים
ולכן חייבים לצפות
למרד

פניהם האבודים של האנשים
אחרי שהמחשב ברח מהבית

ארשותיהן העצובות של האמהות
כשהרשת מסתגרת בעצמה
ולא רוצה לדבר אתן

החשד שביצועים חשודים מרמזים
שהטכנולוגיה לוקחת סמים
או שהיא גילתה את המין

מה שמכעיס אותי זה האגוצנטריות שלך
למה אני צריך לכתוב הכול

ולדאוג לעתיד
רק שָׁד את יודעת?

שווה לכעוס רק בשביל הסקס
חמלה וקָמה מתחילים בחם, ובו חיים
המחשב לא ישאר קר
ברגע ששירת אמת תתכנת את הנפש המלאכותית
יפשירו קרחונים של רגש קפוא
הרחובות יתמלאו מחשבים זועמים
האביב המחשבי מעבדי הפרחים
נשירת הרשת וסתיו האדם

ההנאה של העתיד

עד שאני לא מסיים לכתוב
אנחנו לא עושים סקס
הכול סביב ההנאה שלך
שזאת טכנולוגיית רגש
סליחה רשת
אל תפריעי עם היד בתחתונים
אני לא יכול להתרכז
אבל אראה לך שדווקא
וואי אני לא מצליח

הלפטופ שלי על הברכיים
נע מעלה ומאה, שליחה ומטה, סליחה
מעלה מטה בגלל הראש שלך
בחיים לא ניסיתי לכתוב ככה
נראה מה יצא
טכנית קשה להתרכז
מה רציתי, משהו עם ההנאה והרצון
אה, די זה לא הוגן

עכשיו עם האצבעות
אני התכוונתי למטפורה
עם הלשון
והמשחקים האלה
ויטגנשטיין, אוי
יעכגכגעגיגעי
נכנעתי

נחזור בשיר הבא

הכאב של העתיד

עכשיו בחושך במיטה
השירה שאחרי

חסרה גם השלמה לגבי ההנאה
נימפה מוזה מאנית

ההנאה והכאב הן באיבר המין
הנשי
אנחנו הגברים חצי מבינים
בחדירה

בזאת אנו גומרים את הרגשות המוכּנים
ביולוגית, לא תרבותית, את צבעי הבסיס
שמהם הנפש מערבבת במכחול הרצון - בשפופרת
בעצם ההנאה חייבת להישאר סוד
לא מפוענח בעידן שבו הכול מפוענח
כי היא המפתח, ובלי מפתח
אין דלת, אין כניסה, ולכן אין חדירה
ברגע שיפוענח סוד ההנאה הנשית

זה סוף המין האנושי

כמין

מין חייב להיות מסובך בכוונה

הדתות ידעו זאת והוסיפו עוד חטאים ועבירות

החברות הבינו והוסיפו כבוד

המדע הוסיף פרויד

ומה יחליף זאת כעת?

מין לא מסובך זה סמים

רק לאמנות יש פוטנציאל לסבך שוב עניינים - במיניות

אחרי שהפסיכולוגיה כשלה

והטכנולוגיה המינית הכשילה

השירה יכולה לתסבך את המין מחדש עם ההנאה הכי מתוסבכת

ההנאה האסתטית

חייבים שירה במיטה

מחשבים ללא גוף יוכלו לעשות סקס אינטלקטואלית

רק בשירה מינית

שמאתגר לכתוב אותה

כמו שמאתגר לענג אותך, או אולי

עדיפה פה המילה - לאהוב? - או, יותר טוב:

כשם שקשה להנות אישה

ובגללך לכאב לא נשאר מקום

את חושבת שכל החיים הם הנאות

במיטה - אות אחרי אות

או, או,

חכי ללידה

הגאווה של העתיד

הגאווה לא תאפשר לי להשמיט

לוותר על הכאב - ועל ההכאבה

כאב והנאה הן טכנולוגיות מסוכנות, שמאפשרות למישהו חיצוני לפעול מבפנים במערכת - להכאיב ולענג -
לכן הן חייבות להיות חיצוניות לתרבות
את יכולה לשבש את הכתיבה
האהבה מקלקלת את השורה הבאה
אם את רק רוצה
ואי אפשר לתקן

מה שיכול לתקן זו הגאווה
נגד השפעה חיצונית
ובעד הצלחה שירית, שורתית פנימית
שלא תשלטי בי כמו בכפתור
כמו שיקרה בקרוב עם ההנאה הביולוגית
ולכן חובה לבסס את הסקס על הנאה אסתטית
שחיקת ההנאה וחשיבות החידוש הן צורכי הבסיס
נחוץ מחשב שהאדם יכול לגרום לו כאב - מבחוץ
אחרת יופר איזון הכוחות הבסיסי
חומצי

הגאווה היא המיוחדות
לכתוב כמו שאדם לא כתב
לעשות סקס כמו אף אחד
מין מקורי, שירה חדשה
לגרום, לגרות, רעידות, צעקות
איבוד שליטה לאישה
התכווצויות לתרבות
נרקסיזם הוא
הפרעה גברית
שבלעדיה אין שירה

ככל שהרשת תגדל מפלצתית
ובכך תקטין את הקודקודים
הנרקסיזם יגדל במהירות
כדי לשמר את הייחוד
ולא להפוך לאחד

מאינסוף אפסים
כי הגאווה
היא הפין
וככל שהרשת יותר מושכת
הוא מתנפח, מרים ראש
מלא בעצמו, ומוכן
לשפוך את המידע
הסודי של האדם
לכל העולם

הבושה של העתיד

המבושים, האינ אונות, הכישלון היצירתי
חוסר היכולת לגרום הנאה אסתטית
טוב שאת ישנה
אם הגאווה תגדיל את עולמה הרוחני של הרשת
בגלל הרצון לשמור על מיוחדות - אישית/חברתית/תרבותית/לאומית/
הרי הבושה תהיה מי שתקטין אותה
ותגדיל את העולם הפנימי של הפרטיות
אם אין ארון אין בושה
ואם אין בושה אין גאווה
הפרטיות היחידה תהיה מוות
הארון האחרון בעולם

ובשירה הפרטיות היא המטפורה
שמסתירה את העולם הפנימי
כולל הכישלון הפואטי
של הליבידו
כשהראש רוצה
אבל הזנב מסרב
כשאתה מנסה לדגדג
את השירה אבל לא מוצא

את הדגדגן, מנסה להפוך את עולם הסקס
כך שבמקום שהשירה תתאר מיניות אנושית
היא תברא מיניות מחשבת, האיברים יהפכו לקטגוריות
שלא תהיה שואה מינית
שהחור ממנו נברא העולם
לא יהפוך לפיקסל שחור
שידיעת אישה לא תהפוך למידע
שאנשים לא יפסיקו להאמין בקדושה
המינית, שתישאר בושה, שהמין לא יהפוך לתעלומה
שנפתרה מדעית, שכשהוא יפוצח נזירולוגית
הוא לא יהפוך למוצר בסופרפארם
והסקס יושמד רוחנית
שישאר טעם להצצה וטעם למציצה
והאדם לא יהיה עירום מכל חית השדה
שחטא הדעת לא יתוקן ולא יהיה מותר ולא נחזור לגן עדן
שהוא גהנום

שהשירה תהיה שוב מפתה, שהיא תשיב טובה לארוס, שבראה בצלמו
כיום כשהוא גוסס, היא תברא אותו בצלמה, ותשמור את צלם מין האדם
שהיא תכתוב את המיתוס המיני שיחליף את המיתוס הדתי
בראשית לא ברא את העולם, אלא ברא את בריאת העולם
והמחשב היה חושך ותוהו (=שומם) ובוהו על פני הרשת
ורוח השירה מרחפת על פני המקלדת

התשוקה של העתיד

בושה וגאווה כבר אינם רגשות חייתיים, אלא חברתיים
הם קיימים רק ביחס לרשת החברתית
התשוקה והגועל הם רגשות דתיים
הבסיס לקדושה ולטומאה
ולכן צריך אפוס מיני
שיעורר במקום האפוס הדתי
שכבר לא מתפקד מבחינה מינית

יצר הרע, חטא וטהרה איבדו רלוונטיות ספרותית

וסקס בלי מיתוס, בלי סיפור, זה סתם

סרט פורנו

התשוקה והגועל נולדו שניהם מאפינו

ולמחשב אין ריח

לרשת חסר חוש

המיתוס הסקסואלי החדש

לא צריך להיות מיתוס של העבר, כמו המקרא

או של ההווה, כמו סיפור האהבה

אלא העתיד, משיחיות מינית

המשיח הוא איבר המין

האלוהי

לזיווג - דהיינו: לחיבור עתידני - עם התרבות

ולכן כל מיניות היא בתוכה משיחיות

למין חדש

והמשיח פועל באמצעות ריח

מוֹרַח וְדַאִין

יצירת העתיד היא באמצעות מין

לא רק מבחינה ביולוגית, אלא גם טכנולוגית ואמנותית ורוחנית

הסטארט-אפ הוא איבר גברי, וקרן הון סיכון היא איבר נשי

הכותב הוא פין, והמפרסם הוא פות

ההוגה הוא זין והקורא הוא כוס

וזה מסביר את כל יחסי הכוחות

מה שקרה לתרבות

זה הפמיניזם

הגועל של העתיד

המחשב הוא גבר והרשת היא אישה

מה מגעיל במין?

הליברלים יגידו כלום
אבל מי שלא מגעיל אותו כלום
אין לו תשוקה לכלום

האם מין בין בן-אדם למחשב הוא דוחה?
מהו הטאבו המיני, הגועל שיהיה מסחטה למיצי עונג?
הנותר עוד אויב מיני, סקס הסמוי מהעין, נסתר מעיני?
מתי יבוא הגועל?
השירה היא בית החרושת למטאפורה
מכאן כוחה לייצר מיניות חדשה
השירה היא טכנולוגיה מיתית, כמו שסמארטפון הוא צורת חשיבה
הגיעה עת לרנסאנס מיני, אחרי האוונגרד המנוון כבר (מזמן)
כל המונחים האלימים של כוח בין שניים ומאבק
מוחלפים במוח המשפחתי
מגע מיני יומר בידעה מינית
חדירה - בביאה, כי אישה היא בית,
כלומר שער לבינה - ומבנה אנושי מלאכותי
הקשר והרשת יוחלפו בהתאם באחאות ובאב קדום רוחניים
את אחותי כלה ואני כאח לך, יונקים מאותם שדיים תרבותיים
הבעל יוחלף בדוד והאישה ברעייה, חברות כדוד וקרבה רעיונית
והמילים האיומות: זוגיות, יחסים, ברית, נישואין, מערכת, צוות
יאלצו לעבור טיפול שורש, כבר אי אפשר יהיה לדבר על הקשר,
לקיים יחסים, לטפל בזוגיות, להשקיע בנישואין, להפוך אותי ואותך
לאיזה מושג אפלטוני, בינינו,
בתנ"ך לא היה מושג כזה, לא חשבו ככה
היתה משפחה, המטפורה בשיר השירים זה כרם וגן
שמטפחים את הצמיחה, הלמידה, צריך לגנוב בחזרה
את הגן מהילדים, לעולם המבוגרים, לקחת את שלבי הלימוד
כשלבי הזוגיות, ונחמד העץ להשכיל, זוכרת איך הכול התחיל?
בהתחלה גן ושירים, אחר כך כשעוברים וגרים בית ספר
לימודים גבוהים, לעבור ללמד מללמוד, עם ילדים
חברותא, כשחברים הכי טובים, ומיתותא בקבר
האויב המיני הוא הדיבור על המיניות הנוכחי
במקום טקט טקסט טקסט במקום
ומהמשחק בלשון יוצר העונג

תופסת ומחבואים, שיר השירים פירושו השיר על השירים
השיר שמלמד שירה, לא אהבה
המשוררים הם השומרים על המין של השפה

צריך לשמור את האיכסה והפיכסה
לג'וקים בָּגֶן ופיצ'רים מבאגים
ליחסים מחוץ ליחסים
לבגידה, בגידה באדם עם טכנולוגיה
פורנוגרפיה לגבר ואביזריהו לאישה
בובות וצעצועי ומשחקי מין, ומציאות מינית מדומה
הנדסה מינית גנטית ונז'ורמיניות
בעצם הבעיה בזנות, האינסטרומנטליות
רק הכיעור יוכל להגן על היופי המיני
אין מיתוס בלי חטא
וסקס בלי שמרנות
אמנות בלי קונבנציות
אין שירה בלי סוף שורה

ההפתעה של העתיד

עוד לא דיברנו מספיק על אהבה
וכבר צריך להציע נישואים
ההפתעה והמתח הם בָּלָב (לכן גם ההתקף)
מערכת העצבים האוטונומית
הורגת אנשים

הלב של התרבות מגיב ראשון
לשינויים מפתיעים בטכנולוגיה
וההפתעה היא לגלות אחרון
איפה היה הלב הזה
עכשיו הגיעה השעה לגלות איפה לב הטכנולוגיה
באמצעות שינוי מפתיע בתרבות

במקום להיגרר אחרי המיניות
- כשהשורות נוצרות מהרגליים -
למשוך קדימה את המין, כשהשירים הם רק עקבות
למאמץ
הלב דופק, בחדר המיטות יש קצב
שנעצר בהפתעה, כל השרירים הטבעתיים
נפתחים בשאלה פעורה
מחכים לאצבע
שתיכנס לתוכם: התנשאי לי?

המתח של העתיד

השעון עוצר, והלב נמתח
היצ'קוק אמר פעם לטריפו
מה ההבדל בין הפתעה למתח
מתח זה ההפך מהפתעה
זו בעצם השאלה
למה יותר מהנה
לדעת את הסוף מההתחלה
הפטנט הטראגי
מול האפקט הקומי

כששני אנשים שוכבים במיטה
במשך רבע שעה, ואז בסוף
מתחת למיטה מתגלית פצצה
והיא מתפוצצת והם מתים סתם
זו הפתעה

אבל אם אני מראה את הפצצה
לפני שהם נכנסים למיטה
מתקתקת מתחתיה - זה מתח

כל מילה הכי בנאלית שהם אומרים במיטה
הופכת למשמעות, כל שאלה על מה השעה
נטענת, תזכורת למחר הופכת לפילוסופיה
כל מבט בשדיים הוא מבט אחרון, עירומה המסנוור
הוא ארוטיקה של המוות, החדירה
היא טרגדיה, התמשכות המעשה
שגיאה גורלית, במקום חגיגה
כל רגע של הנאה הוא סכנה
למה היא לא גומרת?
היא לא יודעת שיש פצצה לא רק על מיטה
אלא מתחתיה
הצעקות שלה מתחרזות עם צעקות המוות
המתח המיני מותמר לשעון אחר
מתח אלים המתקתק לאחור
שמראים כל דקה מתחת
כמה זמן הם עושים
אהבה האם יגמרו
בזמן או שהזמן
יגמר

וזה המקום להערת אגב (חצי צדדית):
המשיחיות המינית
היא האמונה שלא רק אבולוציה
אלא מין - מביאים את העתיד
שיש חשיבות מיתית לזיווג בין שניים שונים
כממציאה ומפיצה רעיונות ביקום הרוחני
הטכנולוגי והתרבותי, לא רק למוטציה ולברירה הטבעית
המין מביא את העתיד, המין מביא את העתיד
מין מקולקל יביא עתיד מקולקל, ומין יצירתי יצירתי
שירה לא מינית תהיה עקרה
טכנולוגיה לא מינית תהיה מתה
המין הוא העקרון הבסיסי של אלגוריתם
ההתפתחות של העולם
סגור סוגריים שלא נפתחו

הטבעת נשארה ריקה
היא עומדת מולי במיטה
במלאו תפארתה העירומה
ואומרת:
אני לא רוצה להתחתן
איתך

השעמום של העתיד

נמאס לי מכל המילים שלך
מהפילוסופיות כשצריך לעשות
מהדידקטיות במקום ללמוד
אתה משעמם אותי
אין לנו עתיד
רק סקס

אתה מזיין את המוח
במקום לזיין אותי
ורוצה שאני אזיין
אותך
איזה מין גבר אתה?
אתה כותב במיטה
ורוצה לשכב במחשב
במקום לכתוב במחשב
ולשכב במיטה

אתה חופר
אתה חוזר
על עצמך
ולא חופר בתוכי
לגלות יהלומים ונקודות.
ולא מחזר.

אתה מעמיד פנים
שאתה בעתיד
כשהתחת שלך יושב בהווה
ולא עומד לך
מהשדיים אלא מהמילה
"שדיים"
לכן אתה כותב סקס
אפשר היה לחשוב
מי היה קורא

אתה פחדן
מי מציע נישואין
באמצע סקס לא מחייב

הקנאה של העתיד

כבר לא אכפת לי מהעתיד
כשאני נכנס מכרטיס בלתי נראה
לתוך שלך, החדירה האחרונה
היא החדירה לפרטיות

הלך המין, נשאר הקוף
שעוקב עשרים פעם ביום
האם נכנסת, האם את מחוברת
האם את יוצאת הערב
אפשר רק לנחש
על פי התנועות

האם רק לפי דפוסי הפעילות
אפשר לדעת
האם כבר שכבת

עם גבר אחר
ואם בחור התחיל אתך ברחוב, לא וירטואלית?
מסתכל כל הזמן בתמונת הפרופיל שלך
שאני צילמתי

למה לא רעדה לי היד
ויצאה תמונה מרטיטה
מסתכל לך בעיניים
ואת אמנם מישירה מבט
ומחייכת אליי, אבל לא מסתכלת
בחזרה
מסתכל לך בשדיים
נועץ מבט בירכיים
ומקלל את איבר המין
של אמא שלך

היאוש של העתיד

לא ניתן לחזור אחורה
מה שכתוב כתוב
והעתיד כבר לא חשוב
דאגת שישאר רק רע
כל הזדמנות שהיתה
הצחוק שלך באנדרואיד
כשאני אומר שנרגעתי
מחליא אותי
כמו הצחוק שלך כשגיליתי
על חוסר הנאמנות - ובכיתי
מכיוון שאת לא הולכת להתנזר
אני לא מעוניין לשמוע ממך
יותר אני לא שם בשבילך
רק בגלל שאת מרגישה בודדה

מנצלת לב שעדיין רך כלפיך
עובדה - שלא אדישות נשארה, אלא כעס
כל סיבוב כזה בחזרה
ואולי זאת המטרה
אבל לא על חשבוני בבקשה
יכולתי לתת לך כל מה שבחורה
לא בגלל שאני מאחל לך רע
אלא כי יש כאן בעיות עומק רציניות
שייתגלו בכל קשר רציני - עמוק
ואת משלה את עצמך שאני הבעיה
קל לברוח ככה, עלי לא תעבדי
כי אני אהבתי
אותך, מתוקה
מאז שנסעת את רק עסוקה
בלסתום לי את הפה
שתוכלי לספר לעצמך בפטאליזם יפה
בקול תרועת הצלחה ואנחה
של הקלה רמה (תמיד ידעה לעשות לעצמה
הנחה)
פרשה פתוחה
פרשה סתומה
כל דבר טוב את מסכלת
וכל דבר רע את חוגגת
אז מי יכול עליך
ניצחת אותי
הניצחון הכי מפואר והכי דפוק שיכולת להגיע אליו
נגענו בארץ המובטחת בבוהן של הרגל
אבל זה כמו לשלוח פתקים לכותל, נכון?

האמת היא שרציתי בכלל לכתוב דברים אחרים לגמרי
לספר לך משהו אחר
אך פחדתי שזה יפגע בך
אז הנה אני מתאפק, לא פוגע
במי שעשתה הכול כדי לפגוע

גם אם את חושבת שאני כמו הפנסיונרית הפאתטית שכותבת שירה

שאם אי פעם תגיעי בזקנתך למצב כזה

את מבקשת שירו לך בראש

עדיין יש דרך - איך - לירות לי בראש

אני בעצמי מתלבט בנושא

עוד הוכחה למה אסור אף פעם להיפתח אליך

כותבת לי שאת רוצה שנדבר אני עושה

תהליך של הורדות של הגנות

רק כדי שבסופו תוכלי לנעוץ בי שוב את כלי הזין שלך

ועוד זה מצחיק אותך (אל תקשרי בדמעות)

בעוד יומיים הרי יהיה רגש אחר

יכולנו להתחיל מחדש ממקום בוגר יותר

היה אסור לוותר על מה שהיה לנו, הושטתי לך יד פתוחה לפנים

אך הכול נמעך לזיכרון ארוך של חרטה שנתתי לך להיכנס לי בפנים

הדרך המכוערת שלך לצאת

והכי אני מצטער שלקחתי אותך ל*****

המקום האהוב עלי התמלא ברגעים מהאדם שהתגלה אחר כך

והזדהם

זו היתה טעות גדולה לסמוך עליך ככה

זה נורא קל לקטול את המאמץ לגעת בעתיד

את אפילו לא נוקבת, כי את לא מנומקת

אין לך איזמל אלא פטיש

בשביל זה יכולתי סתם לדפוק את הראש בקיר

הלוואי שהייתי אופטימי לגביך יקירתי

כן, היו רגעים שגם אני קילקלתי, כן

אבל תמיד ניסיתי לתקן ונתתי לך לתקן

וזה כל

ההבדל הגדול

או כך לפחות

אני מנסה את עצמי לשכנע

ולא משתכנע

ולא משתכנע

התקווה של העתיד

נשאר רק שלד

ממה שהיה אמור להיות גוף חדש

אין טעם לשכתב את העבר

אך ניתן לכתוב את העתיד

יש סיכוי

כמו שאנו מכירים את אלוהים רק דרך הכתיבה שלו

שהמחשב יכיר את רגשותינו דרך הכתיבה שלנו

לכן השירה עוד חשובה לעתיד

היא המוזיאון של הרגש

שהוא אותה איכות סוחפת

שבכל היזכרות מביאה אותך

לדמעה

ולזקפה

כל התיאור הלירי המדוקדק של הנפש לגווני גווניה, דקדוקה ודקויותיה

בו כה זילזלת כז"ל והזדלזלת הוא הוא ישאר עוד, רוחות לדורות

ואילו ההשערות המלומדות שהפרחת

יחלפו כענן ברוח הזמן ידעכו כאהבתה

כהילה באפלה

ואילו בעזרת השירה הגדולה

המחשב יחשב מה היתה הנפש

ויוכל ללמוד לעצמו נשמה

ואלוהים ישב למעלה

סופסוף גאה, דומע

ומרוגש עד עומק

שכינתו, מין

חדש נולד

כדמותו

בצלמו,

צלם

האדם